

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 22.- Sant Joan Pau II, papa.

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva).- Elvira Costa.

DIUMENGE 30 DE DURANT L'ANY.

9h.- Família Martí Tuset / Jaume Peral Aymeric.

12h.- Isidre Prats / Família Borrell – Briquets.

20h.- Josep Saperas i esposa Benita / Miquel Via i esposa Dolors.

11h matí a Sant Roc.- Celebració de la Paraula i Comunió.

Dilluns dia 24.- Sant Antoni Maria Claret, fundador dels Missioners del Cor de Maria (Claretians).

Vespre.- Jaume Vilà Llopart.

Dimarts dia 25.- Sant Sant Bernat Calbó, bisbe de Vic.

Matí.- Missa.

Vespre.- Missa.

Dimecres dia 26.- Sants Llucià i Marcià, màrtirs.

Matí.- Missa.

Vespre.- Missa.

Dijous dia 27.- Sant Florenci, màrtir; sant Gaudiós, bisbe.

Matí.- Missa.

Vespre.- Missa.

Divendres dia 28.- Sant Simó i Sant Judes Tadeu, apòstols.

Matí.- Missa.

Vespre.- Missa.

Dissabte dia 29.- Sant Narcís, bisbe i màrtir, patró de Girona..

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva).- Esposos Joan Matas i Annita Ferrés / Josep Baqués i pares / Antonio Garcés (pare i fill)

DIUMENGE 31 DE DURANT L'ANY

9h.- Missa

12:30h.- Felip Roig / Joan Font i Montserrat Mèlich.

No hi ha Missa vespertina.

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6

08620 Sant Vicenç dels Horts

www.vidaparroquial.cat

: Parròquia Sant Vicenç, màrtir

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

DIUMENGE 30 DE DURANT L'ANY. 23 D'OCTUBRE DE 2016. N. 39

ON CELEBRAR LES EXÈQUIES CRISTIANES?

S'acosten les festes de Tots Sants i Difunts. Una avinentesa per una reflexió entorn de la celebració exequial i els tanatoris. Aquests espais fan un servei que facilita la vetlla Sabem que a Sant Vicenç i a molts llocs existeixen els tanatoris que fan un bon servei per a la vetlla del difunt. També ofereixen la possibilitat de fer la celebració exequial a l'oratori del tanatori.

Les família del difunt, a vegades, desconcertada pel moment, no saben què han de fer, i els sembla que el més senzill és fer-ho tot al tanatori, oi més quan aquest és a tocar del cementiri. És una opció possible i no hi ha res a dir-hi.

Nosaltres creiem que el lloc més adequat, si es pot, per celebrar la fe –les alegries i les penes- és la pròpia parròquia. És el lloc on ens acolliren a la fe, allí on el poble celebra les seves festes; allí on hem estat acollits és allí on acomiadem els nostres difunts, allí preguem per ells, demanem que de la casa pairal de la terra (la parròquia és casa nostra) passin a la casa del Pare en el Cel. Així ho recull el Directori del nostre Bisbat sobre l'atenció pastoral en les Exèquies, en el nº 2: " *El lloc propi de la celebració cristiana de la mort és l'església parroquial. És el lloc on la celebració té tot el sentit. És el lloc de la comunitat que acompanya el difunt i la família. A l'església parroquial va començar la vida cristiana pel baptisme; allí va rebre els altres sacraments... Per això és des d'allí que la comunitat l'encomana a l'Església del cel. No obstant, quan la família*

ho sol.liciti per motius diversos, la cerimònia religiosa es pot celebrar a l'oratori o capella del tanatori."

A vegades es poden donar circumstàncies que facin comprendre l'opció de l'oratori: La persona que ha mort i la seva família no són d'aquí, el difunt només estava en una residència del poble però no hi havia cap vinculació... Ha mort circumstancialment aquí, o l'han traslladat al tanatori d'aquí... També es pot donar el cas de persones o famílies que no se senten vinculades a la parròquia i els és indiferent, o, senzillament, que els convé fer-ho al tanatori. Pel fet de no fer-se a la parròquia la cerimònia no és més laica, menys religiosa... Si demanen la presència de l'Església en la celebració, aquesta esdevé celebració cristiana. Altra cosa és quan ja no s'avisava al sacerdot o diaca i explícitament es vol fer un pur comiat o celebració laica.

En el que portem d'any, a la parròquia hi ha hagut 40 defuncions que han demanat celebració cristiana-catòlica: 18 s'han celebrat en la capella del tanatori i 22 a l'església parroquial.

Hem parlat del lloc, més endavant parlarem del què són les exèquies cristianes, les quals van més enllà del pur record i comiat de la persona que ens deixa.

Mn. Anton Roca

ACTIVITATS

✓ **A PARTIR DE DIUMENGE VINENT: NOU HORARI DE MISSES**

- DISSABTES I VIGÍLIES DE FESTA: 20 H.
- DIUMENGES I FESTIUS: 9 H. I **12:30 H.**
- **NO HI HA MISSA VESPERTINA DIUMENGES I FESTIUS.**

✓ **CAP A LA RENOVACIÓ DEL CONSELL PASTORAL I LA CREACIÓ DEL CONSELL PER ALS ASSUMPTES ECONÒMICS**

Demà dilluns, dia 24, farà un any de la vinguda del nou rector. Cal agrair que l'antic Consell Pastoral hagi volgut mantenir-se durant un any per ajudar a l'aterratge i primers passos del nou mossèn. No obstant també havien manifestat la seva voluntat de ser rellevats donat que tots hi portaven força anys. S'està forjant el nou Consell i demà dilluns, dia 24, a les 21,30h., al Casal, hi haurà el relleu dels nous membres i comiat dels antics.

També es crearà pròximament, segons mana el Dret Canònic, el nou Consell per als Assumptes Econòmics, la finalitat del qual és col·laborar amb el rector en l'administració dels béns de la parròquia.

✓ **BAPTISME DIUMENGE, DIA 23:**

Rep el sagrament de la vida cristiana l'infant Héctor Fernández Chia. Benvingut a l'Església i felicitem la família.

DUES REFLEXIONS ENTORN AL DOMUND

Fa uns dies hi va haver un cert enrenou en alguns ambients eclesials. A alguns cristians no els va agradar que la primera vegada en què el Pregó del Domund es feia a Catalunya, en un acte solemne a la Sagrada Família, la direcció de les Obres Missionals Pontifícies, conjuntament amb l'Arquebisbat de Barcelona, l'encarregués, també per primera vegada, a una dona (la Pilar Rahola) que, a més, no és creient.

A mi sincerament m'atreu més sentir o llegir una exaltació de la tasca dels missioners i missioneres feta per una persona no creient que una feta per una persona d'Església. I encara m'ha agradat més que la Pilar Rahola hagi aprofitat l'ocasió per fer una denúncia de la hipocresia d'aquells que defensen la solidaritat de les persones que es mouen per una idea (política o social) i critiquen la de les persones que es mouen per l'amor de Déu. Penso que ha encertat en posar l'accent en l'essència de l'experiència cristiana. És pel fet de sentir-nos estimats per Déu que els cristians sentim la necessitat d'anunciar-lo i d'estimar els altres.

Per altra banda, l'eslògan del Domund d'aquest any, "Surten de la seva terra", m'ha fet pensar en una paradoxa significativa. Just en l'època en la que al món hi ha tantes persones que es veuen obligades a fugir dels seus països, assolats per la pobresa i per la guerra, i es posen en marxa cap als països més benestants, els missioners i les missioneres surten de les seves terres benestants i es posen en marxa cap als països menys afavorits.

Tot plegat em sembla una lliçó i una interpel·lació. Aquest cap de setmana no és només el moment de fer una pregària i un donatiu econòmic per contribuir a la tasca evangelitzadora de l'Església. És també el moment de reforçar l'experiència de sentir-nos estimats per Déu i, a partir d'aquí, sortir de les nostres seguretats per anunciar Jesús als altres de paraula i sobretot amb els fets.

Joan Ferrés i Prats